

Uwikłana w uczuć sieć, w klatce jego kłamstw
Choć by zakłębć znała sto, uwolnić nie zdoła się
Zadry w sercu skrywa tak, by nie dostrzegł nikt
Że nie dla niej tej jeden jest
Że nie dla niej ten sen.

To właśnie On
Skradł jej cały świat
Życia sens, oddech, oczu blask
To On
Rzucił na nią czar
By strącić w przepaść
To On
Przecież winny jest
Wszystkich cichych łez
Które skrywają w sobie dusze zranionych kobiet.

Choć milczenie złotem jest, ona pragnie słów
Z jego ust nie słyhać ich, do jej wolności ma klucz
Pustkę w sercu skrywa tak, by nie spostrzegł nikt
Że już dla niej zamknięte drzwi
Że nie znaczy już nic.

To właśnie On
Skradł jej cały świat
Życia sens, oddech, oczu blask
To On
Rzucił na nią czar
By strącić w przepaść
To On
Przecież winny jest
Wszystkich cichych łez
Które skrywają w sobie dusze zranionych kobiet.

Milion pytań, ciszy dźwięk, on już nie odpowie jej
Co się stało i dlaczego – zwykłym tchórzem jest
Cień kobiety został z niej, zgięta w pół nie może znieść
Że nadzieją jeszcze żyje.

To właśnie On
Skradł jej cały świat
Życia sens, oddech, oczu blask
To On
Rzucił na nią czar
By strącić w przepaść
To On
Przecież winny jest
Wszystkich cichych łez
Które skrywają w sobie dusze zranionych kobiet.

To właśnie On
Skradł jej cały świat
Życia sens, oddech, oczu blask
To On
Rzucił na nią czar
By strącić w przepaść
To On

Przecież winny jest
Wszystkich cichych łez
Które skrywają w sobie dusze zranionych kobiet.